

Evadare. Adăugarea pedepsei aplicate la pedeapsa ce se execută. Nedepășirea maximului general

În cazul în care pedeapsa ce se execută este de 30 de ani închisoare, ce constituie maximul general al pedepsei închisorii prevăzut în art.53 pct.1 lit.b C.pen., pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare nu se mai adaugă, conform art.269 alin.3 din același cod, la pedeapsa care se execută, deoarece s-ar depăși maximul general al pedepsei.

Secția penală, decizia nr.230 din 17 ianuarie 2003

Prin sentința penală nr.115 din 13 mai 2001, Tribunalul Alba a condamnat pe inculpatul I.A. la un an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de evadare prevăzută în art.20 raportat la art.269 alin.2 C.pen.

În baza art.269 alin.3 din același cod, s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, de 30 de ani închisoare, în executarea căreia se afla.

Prin decizia penală nr.191/A din 27 august 2002, Curtea de Apel Alba a respins apelurile declarate de procuror și de inculpat.

Recursul procurorului, prin care se susține că prevederile art.269 alin.3 C.pen. au fost greșit aplicate, prin omisiunea de a se dispune ca pedeapsa pentru tentativa la infracțiunea de evadare să se adauge la pedeapsa pe care inculpatul o executa, nu este fondat.

Potrivit art.269 alin.3 C.pen., pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare se adaugă la pedeapsa ce se execută , fără a se putea depăși maximul general al închisorii.

Având în vedere că inculpatul a săvârșit tentativa de evadare în timp ce se afla în executarea pedepsei de 30 de ani închisoare care, potrivit art.53 pct.1 lit.b C.pen., constituie maximul general al închisorii, se constată că hotărârea instanței prin care pedeapsa de un an și 6 luni închisoare aplicată inculpatului în baza art.20 raportat la art.269 alin.2 C.pen. nu a fost adăugată la pedeapsa de 30 de ani pe care acesta o executa, este corectă.

În consecință, recursul declarat de procuror a fost respins.